

Tănasă Evelina

Clasa a V-a,
Prof. îndrumător: Crăciun Dana

TIMPUL

Timpul trece și lasă urme, dar nimeni nu l-a văzut vreodată. Eu mi-l închipui ca pe o apă curgătoare al cărui izvor nu-l știe nimeni și nici locul unde se revarsă.

Acurile ceasului se învârt de zor, măsurând orice clipă care nu vrea să se oprească, chiar dacă atunci când trăim cele mai frumoase momente am vrea ca timpul să stea în loc.

Am putea defini timpul prin succesiunea anotimpurilor: iarna care amortește totul sub zăpada ei cernută ca făina, primăvara reînviind întreaga natură, soarele apărând ca o minge de foc pe cerul senin al verii, iar toamna cea bogată scuturându-se de frunzele ruginii.

Tot timpul este acela care ne urmărește dezvoltarea noastră ca oameni pe tot parcursul vieții. Când ești copil, noțiunea timpului nu există; ți se pare că ai toată vremea din lume, totul zboară în jurul tău și trece fără să îți dai seama. Deja mă gândesc la viitor, când mă voi afla într-o altă etapă a dezvoltării mele și mă întreb ce îmi va oferi timpul...

Îmi petrec timpul cu persoanele dragi din viața mea, care mereu mi-au oferit inspirație și sunt un exemplu de urmat. Îmi sunt întotdeauna alături și fără ei, timpul meu liber nu ar mai exista. Tot timpul îmi va aduce, cu siguranță, alți prieteni în viața mea, pentru ca, împreună să ne putem bucura de micile plăceri ale vieții.

Timpul ne adună amintirile, poveștile și clipele trăite în viața de zi cu zi, apărând în viziunea mea ca o clepsidră ce nu se va opri niciodată.

